

ρησαν καὶ ἐπέμψαν κήρυκας πρὸς τὸν ὑπατον ζητοῦσαι, ὅπως σωθῶσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν στρατιωτῶν, νὰ παραδοθῶσιν αἰχμάλωτοι εἰς τὰς ἱερείας περὶ ὧν εἶχον ἀκούσει ὅτε ὑπερέβησαν τὰς Ἀλπεῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ αἵτησις ἀπερρίφθη προσέτιμησαν τῇ αἰσχύνῃ τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνους, καὶ παραταχθεῖσαι ὀπισθεν τῶν ἀμαζῶν μετὰ τῶν αὐτῆς ἀνδρίας ἠγωνίσαντο, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ νικηταὶ ἐξεπλάγησαν ὅτε δὲ εἶδον ὅτι οἱ στρατιῶται ἐσπάζον τὰς αἰχμαλώτους καὶ ἐνέπηγον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπὶ λογγίων, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ παραδώσωσιν εἰς τοιαύτην ὕβριν τὰ πτώματα αὐτῶν, αἱ μὲν νύτοκτονήθησαν, αἱ δὲ ἀπέκτειναν διὰ πλείονος τὰς συντρόφους αὐτῶν, ἅλ' αἱ ἀπαγχονίσθησαν διὰ τῶν λωρῶν τῶν ἀμαζῶν, καὶ ἅλ' αἱ ἐρρίφθησαν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἵππων ἢ τὰ κέρατα τῶν βοῶν. Αἱ δὲ μύτερες ἵνα σώσωσι τὰ ἴδια τέκνα ἀπὸ τῆς δουλείας ἀπέπνιγον αὐτά.

Ἡ ἡττα τῶν Ἑλβετῶν καὶ τῶν Κίμβρων προανήγγελλε τὴν τύχην τῶν γαλατικῶν φυλῶν. Ἡ ἀχαλίνωτος ἀνδρία καὶ τὸ φιλοτάραχον αὐτῶν ταχέως θὰ ὑπέκυπτον εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν πολιτικὴν ἐμπειρίαν ὁ Καῖσαρ κατακτήσας τὴν Γαλατίαν, συνέδεσεν αὐτὴν μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ μετὰ τοῦ λατινικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ σήμερον δὲ μετὰ τισιν αἰῶνας οἱ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλατίας δεσμοὶ εἰσὶ τοιοῦτοι, ὥστε ἐν μὲν Παρισίῳ βασιλεύει ἰταλικὴ δυναστεία, οἱ δὲ ἀπόγονοι τῶν πρώτων κατακτητῶν τῆς Ῥώμης συνέμιξαν τὸ ἴδιον αἷμα πρὸς τὸ τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὰ ἐνδοξὰ πεδία τοῦ Παλαιστρου, τοῦ Μοντεβέλλου, τῆς Μαγένης καὶ τοῦ Σολφερίνου. Αὐτοὶ δὲ οἱ Λατῖνοι, σχίσαντες τὰς συνθήκας τοῦ 1815 ἔτους, ἐπανελάβον ἐν τῇ Δύσει τὴν θέσιν τὴν ἀρμόζουσαν εἰς φυλὴν πρώτην λαβοῦσαν παρὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ εὐεργέτημα τοῦ πολιτισμοῦ, καθιέρωσαν νέαν ἐποχὴν διὰ τῆς εἰς Συρίαν ἐκστρατείας. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονήσωμεν ὅτι δύο ἄλλοι λαοὶ, καταγόμενοι ὡς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν Πελασγῶν ἐπευφήμησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τοὺς θριάμβους αὐτῶν κατὰ τῶν βαρβάρων (1), καὶ ὡς αὐγὴν πολιτικῆς ἐλευθερίας ἠσπασθήσαν. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ἰταλικὴ χερσὸν ἡσυχάζει ἀπὸ τῶν Ἀλπεων μέχρι τοῦ Ἀδρίου, θέλει σημεῖν καὶ ἡ τελευταία ὥρα τῆς βαρβαρότητος κατὰ τὴν ἀνατολικὴν χερσόνησον, ἀπὸ τῶν χιονοσκεπῶν κορυφῶν τῶν Καρπαθίων μέχρι τῶν περηνῶν καὶ χρυσαυγῶν παραλίων τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Λέσβου.

ΑΔΡΑ ΙΣΤΡΙΑΣ.

(1) Οἱ Ἰταλοὶ ἐνομόζουσι βαρβάρους τοὺς Αὐστριακοὺς, ὡς ἀπειθόνους λαὸν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν ἀρχαῖον πολιτισμόν. Οἱ κατ' ἔτος ἐν Αὐγούστῃ καὶ ἐν Βενετίᾳ παρ' αὐτῶν διατασσόμενοι φόναι κατὰ τὴν τελευταίαν καταγῆν, δὲν ἐμετρίσαν ἐπομένως τὴν σημασίαν ἣτις δίδεται παρὰ τῶν Ἰταλῶν εἰς τὴν λέξιν barbari.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—οοο—

ΔΙΚΗ ΕΝ ΣΥΡΙΑ. Ἡ ἐν Μασσαλίᾳ Σημαφόρος περιέχει τὴν περιγραφὴν δικαστικῆς τινος συνεδριάσεως, γενομένης ἐν Βηρυτῷ τὴν 4 Δεκεμβρίου 1860, εἰς ἣν παρευρέθη ἀδεία τοῦ Ἀχμέτ-πασα ὁ περιγράφων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνεδρίασις οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὰς τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων, περιέργον ἐνομίσταμεν τὴν μετάφρασιν καὶ δημοσιευσιν τῆς ἐκθέσεως.

« Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἐπιμήκης, ἔχουσα 15 μὲν μέτρους 6 δὲ πλάτους μέτρα, καὶ ὅτις μεγάλα παράθυρα μετὰ παραπετασμάτων κατὰ τὸ εὐρωπαϊκόν, ὑπὲρ τὰ ὅποις ὑπάρχουσιν ἄλλα μικρότερα ἀλλὰ στρογγύλα, ὅλους ἔχοντα χρωματιστούς.

« Καὶ πρὸς τὸ βάθος μὲν κεῖται μέγα ἀνάκλιντρον ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἀριστερῶν δυο διπλὰ θρανία, καὶ μετ' αὐτὰ πολλοὶ ἄλλοι θράνοι. Ἀντικρὺ τοῦ ἀνάκλιντρον καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐτεθῆσαν θρανία τὰ μὲν διὰ τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ὑποδίκους, τὰ δὲ διὰ τοὺς θεατὰς. Ἐκ δεξιῶν, ἐν μέσῳ τῆς αἵθουσας, παρὰ τὴν εἴσοδον, κεῖται τράπεζα πράσινον ἔχουσα ἐπικάλυμμα, ὀπισθεν τῆς ὁποίας κάθονται οἱ γραμματεῖς καὶ ὁ ἀνακριτής. ἔχοντες πρὸ αὐτῶν μὲν μέγαν σωρὸν ἐγγράφων, ὑπὸ τὴν τράπεζαν δὲ σάκκους λευκοὺς πλήρεις βιβλίων καὶ καταστίχων. Ἀπέναντι τῆς τραπέζης ταύτης κεῖται ἄλλη τράπεζα, πράσινον ὡσαύτως ἔχουσα τὸ ἐπικάλυμμα, παρὰ τὴν ὁποίαν κάθονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων.

« Ἰδοὺ δὲ καὶ οἱ δικασταί. Εἰς τὸ ἀνάκλιντρον κάθεται ὁ μουφτής Χερουάν ἐφ' ἐνδῆς, ἐλθὼν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τοῦ Φουάτ-πασα. ἔχει ἡλικίαν 35 ἐτῶν, ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ ζωρούς, ὠριατάτην κεφαλὴν καὶ γένειον κατὰ μυχρον. Ὁ κεφαλόδεσμος αὐτοῦ εἶναι λευκός, καὶ πράσινον τὸ χειριδωτὸν ἐνδυμᾶ του. Κάθεται δὲ τουρκιστί, σταυροπόδης, καὶ ἀμφιταλαντεύεται ἀδικοκῶς.

« Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ κάθεται τῆς Βηρυτοῦ ὁ μουφτής, Ἀχμέτ ὁ Τριπολίτης, αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις ἤρκετο νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόφασιν τὴν καταδικάζουσαν ἄνευ ἀποδείξεων εἰς θάνατον, τὸν ταιλαιπωρὸν χριστιανὸν τὸν καρατομηθέντα τὴν 23 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου. Εἰς τὸ ἐξ ἀριστερῶν διπλὸν θρανίον κάθεται ὁ διοικητὴς Βηρυτοῦ, ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου (ὁ ἀληθὴς εἶναι ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μουφτής), ἐξ ἀριστερῶν τοῦ διοικητοῦ ὁ Ἀδρσεφένδης, καὶ παρ' αὐτῷ τοῦρκός τις συνταγματάρχης, εἰς δὲ τὸ ἐκ δεξιῶν διπλὸν θρανίον ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων τῆς Βηρυτοῦ ὁ Τσουζιφένδης εἶναι ἀνακριτής.

« Τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν κηρύττεται ἡ ἐναρκῆσις τῆς δίκης. (Συγχρόνως φέρουσιν εἰς τὸν μουφτὴν Ἀχμέτ μακρὸν τσιμπούκιον, ὃ

δὲ Χερουάν ἐφένδης κατασκευάσας σιγάρον προσφέρει αὐτὸ τῷ παῖ, ἐτοιμάζει δὲ καὶ ἕτερον δι' ἐκυτόν.) Ὁ πρόεδρος σημαίνει τὸ κώδωνα, καὶ κλητὴρ (ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ) ἐμφανισθεῖς, ἤκουσε τουρκιστὶ τὰς τελευταίας διαταγὰς. Μετ' ὀλίγον εἰσέρχονται δώδεκα Δρούσοι δέκα καὶ δεκαπέντε ἐτῶν ἡλικίαν ἔχοντες. Ἐρωτηθέντες τί εἶδον καὶ τί ἤκουσαν ἐκ καιρῷ τῶν συμβάντων ἐν Ζάχλῃ καὶ Δέρ-ελ-Καμάρ, ἀπεκρίθησαν ὅλοι ἐπίσης, ὅτι οὐδὲν εἶδον, οὐδὲν ἤκουσαν, καὶ οὐδὲν ἐπραξάν· ὅτι δὲν γνωρίζουσι τὴν πυρίτιδα καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἤγγισαν ὄπλον. «Ὅλοι, εἶπον, ἐφυλάττομεν πρόβατα καὶ βόας εἰς τὸ βουνόν.» Εἰς μόνον προσέθετο καὶ τοῦτο· «Ὁ θεὸς μου ἐφονεύθη εἰς Ζάχλῃν.» Ἀφοῦ δὲ καταγράψαν τὰ ὀνόματά των καὶ ἠρωτήθησαν ἰάν ἔχωσι πατέρα, μητέρα καὶ ἀδελφούς, ἀπεπέμψθησαν. Ἑτέρος δὲ τις ἐρωτηθεὶς· «Τί ἡλικίαν ἔχεις,» ἀπεκρίθη· «Μήπως ἤξεύρω; ὅταν ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν ἤμην πολλὰ νέος.»

» Ὁ κλητὴρ εἰσάγει νέον Δρούσον δεκαοκταετῆ, κατηγορούμενον ὅτι παρευρέθη εἰς τὴν προσβολὴν τοῦ Δέρ-ελ-Καμάρ, αὐτὸς ὅμως ἠρνήθη προσθεῖς· «Δὲν εἶδα ποτὲ μου πυρίτιδα, οὔτε ἤγγισα ὄπλον.» Ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ περὶ ἄλλων δὲν ἀπεκρίθη.

» Ὁ κλητὴρ ἀπήγαγε καὶ αὐτόν.

» Ἐνταῦθα ἐγένετο διακοπή. Ὁ μουφτής Ἀχμέτ ἀπεκαρώθη, ὁ συνταγματάρχης ἐκοιμήθη, καὶ ὁ Χερουάν ἐφένδης κατασκευάζει σιγάρον.

» Ὁ καπνὸς πυκνοῦται, διότι ὅλοι σχεδὸν καπνίζουσι. Κλητὴρ τις ἐμφανισθεὶς φέρει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων χριστιανικοῦ τινος χωρίου, παρακειμένου εἰς Δέρ-ελ-Καμάρ· ἀνεγνώσθη δὲ μεγαλοφώνως ὑπὸ τοῦ γραμματέως. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, πάντῃ ἄποροι, ζητοῦσι βοήθειαν παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ μουφτής, ὁ πρόεδρος, συνομιλεῖ μετὰ τοῦ διοικητοῦ Βηρτού, καὶ ἡ ἀναφορὰ τάσσεται μετ' ἄλλων ἐγγράφων. Φέρουσι μακρὸν τσιμπούκιον πρὸς τὸν στρατηγόν. Ὁ συνταγματάρχης κοιμάται πάντοτε. Ὁ γραμματεὺς σημαίνει τὸν κώδωνα, καὶ ἔρχεται ὁ κλητὴρ, ὅστις διατάσσεται νὰ φέρῃ τὸν κατηγορούμενον Σαῖδ. Οὗτος εἶναι νέος τριακονταετής, Δρούσος, μέλανα ἔχων τὸν μέγαν μύστακα, καὶ μαύρους ἄμα δὲ καὶ ζωηροὺς τοὺς ὀφθαλμούς. Φέρει δὲ ἀλύσεις αἱ ὁποῖαι σύρονται καὶ βροντοῦσιν.

» Οὗτος κατηγορεῖται ἐπὶ δολοφονίᾳ πραχθείσῃ εἰς τὸ χωρίον Βαλιμά, ἐν Μεντίν, τὸ δὲ δικαστήριον πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἶχεν ἀποφασίσει νὰ γίνωσι καὶ νέαι ἀνακρίσεις ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ.

» Αἱ ἀνακρίσεις ἐγένοντο, καὶ ὁ πρόεδρος ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ μέρους ἐκείνου. Ἰδοὺ αὕτη·

» Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐξετασθέντων Δρούσων ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ὀνομαζόμενος Ἀλί Σαῖδ, ἐπὶ τῶν συμβάντων τῆς Ματέν, διέβη διὰ τοῦ χωρίου Σαλιμά, κρατῶν ἀπὸ τῆς κόμης τὴν καθημαγμένην κεφαλὴν τοῦ Χριστιανοῦ Ἀβουκατάρ, τὴν ὁποίαν ἔφερε πρὸς τὸν ἀρχηγόν του Κατάρβεν. Περιπλέον εἶναι ἄνθρωπος βίαιος καὶ κακῆς διαγωγῆς. »

» Πρόεδρος. Τί ἔχεις νὰ εἰπῇς;

» Ὑπόδικος. Ὅλα εἶναι ψευδῆ· ἄς ἐλθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν ἐναντίον μου, καὶ ἂν ἐπιμένωσιν ἐνώπιόν μου, ἄς πείσῃ ἡ κεφαλὴ μου εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ χυθέντος αἵματος.

» Τὰ λόγια ταῦτα ἐπρόφερεν ὁ Σαῖδ, μετὰ πολλῆς ὑπερηφανίας καὶ αὐθαδίας· ἀναλαμβάνει τὰ δισμὰ, καὶ φέρεται ἐκ νέου εἰς τὴν εἰρκτὴν.

» Ἡ θέρμη εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ ὁ καπνὸς πυκνότερος· ὁ πρόεδρος διατάττει τὸν κλητὴρα ν' ἀνοίξῃ ἐν παράθυρον· ὁ διοικητὴς τῆς Βηρτού λαμβάνει βουλευτὴν πλήρη ὕδατος καὶ πίνει· δίδει δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν συνταγματάρχην ὁ ὁποῖος ἐξύπνησε τέλος πάντων· πίνει δὲ καὶ αὐτός. Καταπίπτει βροχὴ ὡς κατακλυσμὸς καὶ βρονταὶ μεγάλαι ἀκούονται· Κλείουσι τὸ ἀνοιχθὲν παράθυρον διότι ἐμβαίνει βροχὴ.

» Φέρουσι τὸν Γιουσούρ Μιμπαλέτ, βερίλην τῶν χριστιανῶν τῶν προσβληθέντων εἰς Σιδῶνα ὑπὸ τῶν Δρούσων καὶ ἡττηθέντων. Ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα γεγονότα, καὶ λέγει πῶς, ἀφοῦ ἐνίκησαν καὶ ἀπεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Δρούσων, ἐπανεληθόντες εἰς τὴν Σιδῶνα προσεβλήθησαν ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων καὶ ἐφονεύθησαν οἱ πλεῖστοι.

» Πρόεδρος. Ἐκ τῶν μουσουλμάνων τούτων ἐγνώρισες κανένα;

» Ὁ μάρτυς ἀναφέρει τὰ ὀνόματα δύο ἢ τριῶν καὶ ῥητῶς τὸ τοῦ Ἀσίς, ὄντος ἐν φυλακῇ.

» Μετὰ τινὰς ἐρωτήσεις, καὶ ἀποκρίσεις ἔρχεται ὁ ὑπόδικος Ἀσίς.

» Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰς ἐναντίον αὐτοῦ μαρτυρίας· αὐτὸς ὅμως ἀρνεῖται πάντα. «Ἦμην, λέγει, εἰς τὴν οἰκίαν μου, οὔτε ἐπραξά οὔτε εἶδα τί.» — Ὁ μάρτυς καὶ ὁ κατηγορούμενος ἔρχονται εἰς λόγους, καὶ ὁ Ἀσίς προτείνει ν' ἀποδείξῃ διὰ μαρτύρων τὴν ἀθωότητά του. Ὁ γραμματεὺς σημειοῖ τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων τούτων, οἵτινες θέλουσι προσκληθῇ νὰ μαρτυρήσωσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ὁ μάρτυς καὶ ὁ ὑπόδικος ἀπέρχονται.

» Παύσις ἐπὶ πέντε λεπτά. Ὁ μουφτής καταβαίνει καὶ ἐλθὼν κάθηται ἐξ ἀριστερῶν τοῦ διοικητοῦ. Συνομιλοῦσιν ὀλίγον καὶ μετὰ ταῦτα οὗτος ἐξέρχεται. Οἱ περιεττώτες συνδιαλέγονται.

» Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται. Ὁ Ἀχμέτ-πασας, εἰτέρχεται καὶ κάθηται εἰς τὸ ἀνάκλιτρον. Ὁ Χερουάν ἐγερθεὶς κάθηται εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀχμέτ-πασα. Ἐρχεται ὁ κατηγορούμενος σείκ Ἰβραήμ, ὁ ἐπονομαζόμενος Βαλαδόρας (σείκ τῶν χρυσομήλων)· φέρει πράσινον κεφαλόδεσμον, καὶ ῥάκη ἀντὶ ἐνδύματος. Εἶναι πεντηκοντούτης.

» Διερωτηθεὶς. Τὸ ὄνομά σου;

» Ὑπόδικος. Σείκ Ἰβραήμ.

» Πρόεδρος. Δὲν ἔχεις ἄλλο ὄνομα;

» Ὑπόδικος. Καὶ σείκ Βαλαδόρας.

» Πρόεδρος. Πῶς ἔχεις τοῦτο τὸ ἐπώνυμον;

» Ὑπόδικος (γελῶν). Μὲ τὸ ἔδωκαν, δὲν ἤξεύρω.

» Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει ἐκθεσιν κατ' αὐτοῦ, ὅπου κατηγορεῖται ὡς ἐρεθίσας εἰς πόλεμον.

» Πρόεδρος. Τί λέγεις;

» Ὑπόδικος. Οὔτε εἶδα, οὔτε ἤκουσα, οὔτε ἤξεύρω τίποτε· δὲν ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν κατοικίαν μου.

» Πρόεδρος. Καὶ ἐπιμένεις εἰς ταῦτα;

» Ὑπόδικος. Οὔτε εἶδα, οὔτε ἤκουσα, οὔτε ἤξεύρω τίποτε. — Καὶ ἀπεχώρησεν ὁλως ἀτάραχος.

» Ὁ παστῆς σημαίνει τὸν κώδωνα καὶ ἐρχεται ὁ κλητὴρ.

» Φέρετε καφέν.

» Μετὰ τινα δευτερόλεπτα ἐρχονται τρεῖς ὑπηρέται· ὁ μὲν φέρει μεγάλον δίσκον ἐπὶ τοῦ ὀπίου κεῖνται δύο ἱμβρίκια, καὶ δωδεκὰς φιλιτζανίων. Ὁ παστῆς λαμβάνει πρῶτος, μετὰ ταῦτα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων καὶ οἱ παρόντες Εὐρωπαῖοι. Ἀφ' οὗ δὲ ἔπειτα, ὁ κλητὴρ φέρει τοὺς ἐφεξῆς.

» Τέσσαρες Μαρωνίτιδες εἰσέρχονται μίξ κατόπιν τῆς ἄλλης, κεκαλυμμένον ἔχουσαι τὸ πρόσωπον διὰ μακροῦ λευκοῦ πέπλου. Τὰς προσκαλοῦσι δὲ νὰ καθίσωσιν ἀφ' οὗ ἠρώτησαν τὰ ὀνόματά των κλ.

» Πρόεδρος. Ποία εἶναι ἡ ὀνομαζομένη Βιδράν;

» Γυνή. Ἐγώ.

» Πρόεδρος. Κατηγόρησας τὸν Σεξέν ὅτι ἐφώνευσε τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐπρεπε νὰ φέρῃς μάρτυρας. Αὐτὸς εἶναι;

» Γυνή. Ναί, ἐφένδην.

» Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἐγκλησίν της. « Ὁ Σεξέν προσεκάλεσε τὸν ἄνδρα μου νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν του λέγων ὅτι θὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν σφαγὴν τοῦ Δέρ-ελ Καμάρ. Ἀνεχώρησεν ὁμοῦ· ἐπειδὴ δὲ δὲν τὸν ἐπίστευσα, τοὺς παρηκολούθησα. Ὅταν ἐφθάσαμεν πλησίον εἰς τὸ χωρίον, ὁ Σεξέν ἐκτύπησε τὸν ἄνδρα μου καὶ τὸν ἐξέριψε κατὰ γῆς· καὶ βάλων τὸ ξίφος εἰς τὸν λαιμὸν του, καὶ πατήσας δυνατὰ ἐπάνω εἰς αὐτό, τὸν ἐκοψεν, ἂν καὶ ἐφώναζα καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μὴ φονεύσῃ τὸν ἄνδρα μου. Ἐφώναζα πολὺ καὶ οἱ παρόντες μάρτυρες ἀκούσαντες ἔτρεξαν καὶ εἶδαν τὰ γινόμενα.

» Οἱ μάρτυρες ἐπικυροῦσι τὸν φόνον.

» Πρόεδρος. Νὰ ἔλθῃ ὁ Σεξέν.

» Ὁ κλητὴρ φέρει ἕνα Δρούσον εἰκοσιπέντε ἔως τριάκοντα ἐτῶν, ὅστις χαιρετᾷ τὸ συμβούλιον· εἶναι ἰσχνὸς, ὠχρὸς καὶ ἡλλοιωμένος, δὲν ἔχει δὲ ἥθος φονέως· ἦτο γραμματεὺς σείε Δρούσου παρὰ τὸ Δέρ-ελ-Καμάρ. Κύπτει τὴν κεφαλὴν, νεύει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐδὲν βλέπει.

» Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰς ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορίας.

» Πρόεδρος. Τί λέγεις;

» Ὑπόδικος. Ἐφένδουμ (κύριοι), δὲν γνωρίζω αὐτὴν τὴν γυναῖκα οὔτε τὴν εἶξιν ποτέ.

» Ταῦτα ἀκούσας αἱ τέσσαρες γυναῖκες ἀφῆκαν φωνὰς δυσηχεῖς, ἀκαταλήπτους, χειμαρρῶς λόγων καὶ κατηγοριῶν. Ὁ ἀνακριτὴς ἀγωνίζεται νὰ τὰς καθησυχάσῃ. Μόλις γίνεται σιωπή. Ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτά. Νέαι φωναὶ τῶν μαρτύρων· τὰς καθησυχάζει καὶ πάλιν.

» Ὁ κατηγορούμενος λέγει ὅτι οὐδὲν εἶδε, καὶ

ὅτι ἔχει μαρτυρικὰ τῆς καλῆς του διαγωγῆς ὑπογεγραμμένα παρὰ χριστιανῶν. Καὶ προσάγονται μὲν ταῦτα, ὁ δικαστὴς ὅμως τὰ θεωρεῖ ἀπαράδεκτα. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις λέγει καὶ πάλιν ὅτι οὐδὲν εἶδε, καὶ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν γυναῖκα ἐκείνην.

Ἡ Βιδράν δὲν ὑπομένει πλέον, καὶ ἐγερθεῖσα ἀποτείνεται πρὸς τὸν ὑπόδικον ἐντόνως. « Ταλαίπωρε! Τολμᾷς ν' ἀρνῇθῃς; δὲν με γνωρίζεις; δὲν ἐνθυμεῖται ὅταν γονατισμένη ἐμπρὸς σου κλαίουσα, παρακαλοῦσα, ἀποσπῶσα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου σὲ ἔλεγα « Ἐλεος! Ἐλεος! μὴ φονεύσῃς τὸν ἄνδρα μου! Ἀχρεῖ! τὰ ἀρνέσαις σήμερον ἐμπρὸς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Σουλτάνου τὸ ὅποιον θὰ σὲ κρίνῃ! Εὐτυχῶς δὲν ἤμην μόνη· ἰδοὺ ἀκόμη ἐξ ὁμμάτια τὰ ὅποια εἶδαν ὡς τὰ ἰδικά μου.

» Ὁ ἐγκαλούμενος θέλει νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ τὸν ἀντικόπτουσιν αἰφωναὶ καὶ τῶν τεσσάρων γυναικῶν.

» Ἡ σκηνὴ αὕτη κατέπληξε καὶ τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς παρεστῶτας· αἱ φωναὶ τῆς γυναικὸς ἐσπάρανττον τὴν καρδίαν· ἡ ταλαίπωρος, διηγουμένη καὶ πάλιν πρὸς τὸ δικαστήριον τὴν τρομερὰν σκηνὴν τοῦ φόνου, ἔτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ὑπόδικον καὶ ἔλεγε·

» Σεξέν, ὁὐκ με τὸν ἄνδρα μου, καὶ ἂν δὲν ἠμπορῇς νὰ με τὸν δώσῃς σὺ, θὰ με τὸν δώτῃ ὁ σουλτάνος. Περίεργοι εἶναι τῶντι οἱ φανεῖς μας· ἐάν μὲν εἶναι Δρούσοι, λέγουσιν ὅτι οὐδὲν εἶδαν καὶ οὐδὲν ἤκουσαν· ἐάν δὲ ἄνθρωποι τῆς κυβερνήσεως, δι' ὀχυρίζονται ὅτι οὐδὲν ἔγινε παρόντων αὐτῶν. Ποιοὶ λοιπὸν ἐξωλόθρευσαν τόσους χριστιανούς; Σεξέν, ὁὐκ με τὸν ἄνδρα μου διότι χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔχω οὔτε ἄρτον.

» Καὶ παρεδόθη εἰς κλαυθμούς· ὁ δὲ πρόεδρος τὴν καθησυχάζει με γλυκεῖς λόγους. Αἱ τέσσαρες γυναῖκες ἀποπέμπονται διαταχθεῖσαι νὰ ἐπανέλθωσι τὴν ἐπιούσαν· ἐξέρχονται δὲ εὐχαριστοῦσαι τὸ δικαστήριον.

» Ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις ἐγένετο μελανὸς, ἐγερθεὶς εἰπέ τινας λόγους πρὸς τὸ δικαστήριον, ἀρχίσας οὕτω· Ἐφένδουμ, Ἀμάν, (Κύριοι, συγγνώμη . . .) ὁ διοικητὴς ἐσήμανε, καὶ διέταξε νὰ τὸν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν φυλακὴν.

» Ἡ συνεδρίασις διελύθη, καὶ αἱ περιστῶτες βεβήως συγκινηθέντες, ἀπεχώρησαν ἀποχαιρετίζαντες τὸ δικαστήριον.

» Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὅλοι οἱ εἰσερχόμενοι ἀπέβαλλον τὰς ἐμβάδας, ἐξερχόμενοι δὲ ἀνελάμβανον αὐτάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΑΓΔΑΤΙΟΥ. Ὁμογενεῖς τις καὶ συμπολίτης γράφει ἡμῖν τῇ 10 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου ἐς Βαγδατίου τὰ ἐξῆς. . . « Ἐλθὼν ἐνταῦθα διευθύνω ἐμπορικὸν κατὰστημα. Τὸ Βαγδάτιον ἐκτίσθη, ὡς λέγεται, ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῆς ἀρχαίας Βαβυλῶνος, ἔχει δὲ περὶ τὰς ἐκατὸν χιλιάδας κατοίκων, τῶν πλείστων Ἀράβων, Εἰραίων καὶ χριστιανῶν εἰς πολλὰς αἰρέσεις διαιρουμένων. Οἱ χριστιανοὶ οὗτοι ἔχουσιν ἐπὶ τὰ ἐκκλησίας, ἀρμενικὴν, ἀρμενοκαθολικὴν, λατινικὴν, διαμαρτυρο-

μένην, γραικοκαθολικὴν, συριακὴν καὶ κελουτανικήν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύο προξενεῖα γενικά, ἀγγλικὸν καὶ γαλλικόν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον θεωρεῖται ὡς ἄλλη πρεσβεία, καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδίας κυβερνήσεως. Ὁ πρῶτος Ἕλλην ἔμπορος ὁ ἐλθὼν ἐνταῦθα εἰμὶ ἐγὼ· ἔχω δὲ καὶ γραμματέα τοῦ καταστήματος συμπολίτην Ἕλληνα ἐξ Ἀνδριτσάνης τῆς Ὀλυμπίας τὸν Κ. Γ. Πολ. . . Σπανίως βλέπομέν τινα ὁμιλοῦντα τὴν ἑλληνικὴν, καὶ ὁ τοιοῦτος εἶναι ἢ ἱατρός ἢ φαρμακοποιὸς ἀκολουθῶν τὰ τουρκικὰ μεταξωτικὰ σάματα. Οἱ Ἀραβες σοφτάδες καὶ οὐλαμάδες ὀνομάζουσιν ἡμᾶς *Γιοιναρλίδας* (Ἰωνας), καὶ σέβονται εἰς ἄκρον τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς ἀνῆκαν εἰς τὸ ἀρχαιότερον καὶ σοφώτερον ἔθνος. Εἴμεθα περικυκλωμένοι ὑπὸ ἀρχαίων ἐρειπίων, ἰδίως δὲ τοῦ πύργου Ἀβελ καὶ τῆς Νινευτ, ὅθεν παρέλαβον, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, πολλὰ οἱ Ἀγγλοι.

» Τὸ μετὰ τῆς Καλκούτης, Βομβάης καὶ Κίνας ἐμπόριον εἶναι ἄξιον πολλοῦ λόγου· ἐξοδεύονται δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ ὑράσματα τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ποταμὸς Τίγρις διέρχεται διὰ τῆς πόλεως, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ὑπάρχουσι τρία ἀτμόπλοια, τουρκικὰ μὲν δύο, ἀγγλικὸν δὲ ἓν, ταξιδεύοντα εἰς Βάσσαν· ἐκεῖθεν δὲ ὅπου ὁ Τίγρις ἐνοῦται μετὰ τοῦ Εὐφράτου, ταξιδεύουσιν ἱστιοφόρα ἀγγλικά εἰς τὰς Ἰνδίας ».

Η Α. Τ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΑΦΡΟΝΤΙΣΙΑ.

—οοο—

Ἀφῆτέ με φροντίδες
Καὶ μάταιαι ἐλπίδες
Ἀφῆτε τὰ χαρῶ

Τὴν ἀρεσκίαν, αὐτῆς μου
Τῆς ἀνθηρᾶς ζωῆς μου
Τὸν εὐδαιμον καὶρ.

Σκληρὰ μελαγχολία,
Καὶ λύπη ἀθυρία,
Καὶ κάθε τι δεινόν,

Ἀπέλθετε! χαθῆτε!
Ποσὼς μὴ μ' ἐνοχλεῖτε!
Τί μὲ ἡμᾶς κοιτᾷ;

Μ' αὐτὸν τὸν κόσμουφόν μου
Τὸν φίλον μουσικόν μου
Ἀφοῦ ἐγὼ πλουτῶ,

Καὶ μὲ τὰς ἀηδόνας
Τὰς μελωδοὺς τρυγόνας
Τί πλέον τὰ ζητῶ;

Ἄν γῆς οὐδ' ἓνα βῆμα
Μὲ δῶκεν ὡς πτῆμα
Ἡ τύχη' θ' ἀμοιρῶ;

Γι' αὐτὸ τὰ σκυθρωπάσω,
Νὰ μὴ διασκεδάσω,
Νὰ παίζω τὰ χαρῶ;

Λοιπὸν ἄς εὐθυμῶσω!
Τὰ πάντ' ἄς λησμορήσω,
Κ' εὐθὺς μετὰ χαρᾶς

Ἄς τρέξω εἰς λειμῶνας
Εἰς κήπους κ' εἰς βατῶνας
Κ' εἰς λόχμας δροσεράς.

Αἱ ὀλίγαι λέξεις τὰς ὁποίας ἐσημείωσα ὑπὸ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίου βιβλιογραφίας, παρεξηγήθησαν, καὶ αἱ γενικαὶ παρατηρήσεις μου περὶ εὐσχήμου ἢ μὴ συζητήσεως ὑπετέθησαν ὡς ἰδίως πρὸς τὸν συγγραφεὰ τῶν *Κυψελιδῶν* ἀποδιδόμεναι· ἀλλ' ἐκ τοῦ εἰρημοῦ τοῦ λόγου μου ἐξάγεται ὅτι τὴν κατάκρισιν τῆς θρασείας συζητήσεως ἀντέταξα ἀπλῶς εἰς τὸν ἐπαινον τῆς ἠπιωτέρας, ἵνα κυρίως καταδείξω τὸ μετριοπαθὲς τοῦ γράψαντος τὴν βιβλιοκρισίαν, καὶ τοι πάντῃ ἀπάδυσαν πρὸς τὴν γνώμην δύο ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτροπῶν. Τισαῖτας παρατηρήσεις γενικὰς καὶ μηδένα ἐκ τῶν γραφόντων ἰδίως ἀποβλεπούσας, πολλάκις ἔγραψα, διότι ἐν κοινῇ κατακόρως ἀγαπῶσθαι τὸ ψέγειν, ἀναγκάζομαι καὶ ἄκων ἐρίοτε τὰ ἀναπολῶ ἢ μᾶλλον τὰ δειροπολῶ τρόπους θεραπείας. Ἐπαραλέγω λοιπὸν ὅτι ἡ ὑποσημείωσίς μου ἐκείτῃ οὐδένα ἰδίως ἀνέλεπε.

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.